

ТЕЛЕКОМПАНІЯ НТН

«Телестудія «Служба Інформації»

вул. Дегтярівська, 48

м.Київ, 04112, Україна

Телефон: (044) 206-03-03

НОВИНИ :: СТОЛИЦЯ

Омельченко випередив Черновецького у використанні детектора брехні

[25 травня 2006, 18:45]

НТН | Вчасно Київ

Про таке нашим журналістам розповіли поліграфологи - люди, які професійно використовують детектори.

Страшна штука, якою новий мер Києва встиг залякати своїх підлеглих, а саме детектор брехні, чи по-науковому – поліграф, ззовні зовсім нестрашний: така собі маленька прямокутна коробочка з під'єднаними з обох сторін дротами. Дроти ведуть

до датчиків червоного та грудного дихання. На ліву руку вдягається манжетка, як для вимірювання тиску. На пальці обох рук - електроди.

Усі ці предмети знімають з людини фізіологічну інформацію під час тестування: параметри серцево-судинної системи, дихання, шкірні реакції і навіть фіксують зміни у тембрі голосу, а відеоаналізатор на столі запам'ятовує жести та міміку. Перед тестуванням, яке триває 2-3 години, людині пропонують помити руки, сходити до вбиральні, а потім проводять інструктаж.

Андрій Волик, поліграфолог: «Ми використовуємо чорно-білі кольори, як найбільш оптимальні тони, які забезпечують найбільш комфортну психоатмосферу спілкування з людиною».

Досвідченому фахівцю, каже Андрій Волик, для виявлення брехні достатньо трьох показників. Врешті, каже людину правду чи ні - визначає не апарат. Він, мовляв, річ неупереджена. «Збрехати» може той, хто за ним сидить, - чи то через брак знань, чи то через відсутність психологічних чи психотерапевтичних навичок.

Хорошому поліграфологу іноді достатньо просто подивитись на людину. Втім, хороших фахівців в Україні ще небагато - менше сотні. Власне, як і детекторів. Їх лік іде на тисячі. Особливо збільшився попит торік.

Скільки і хто саме купує - комерційна таємниця. Андрій Волик зауважив лише, що деякі організації беруть аж по 50-60 штук, тоді коли 1 апарат коштує 6 тисяч доларів.

Андрій Волик, поліграфолог: «До 2004-го року люди, з моїх власних спостережень, телефонували і пропонували зустрітись на нейтральній території, говорили загадковими фразами, якісь страхи були. Але чомусь з грудня 2004-го року відсотків на 80 попит зріс. І зростає щомісяця, як на послуги, на поліграфи, так і на навчання людей».

Запитання - чи купував детектори брехні новий мер і чи перевірявся у цьому кріслі поліграфолог - залишив без коментарів. Проте розповів, які запитання найчастіше задають під час тестування чиновникам.

Андрій Волик, поліграфолог: «Питання фінансової порядності, корупційності, непрозорих схем, роботи на конкурентів чи кримінальні угруповання, чи має людина на меті здійснити неправомірні заходи».

Тестування, - наголосив він, - відбувається лише за добровільної згоди людини. В будь-який момент від нього можна відмовитися. Залякані люди - табу для поліграфологів. Так само, як психічно хворі чи ті, хто напередодні добу-дві не спав чи не їв.

Андрій Волик, поліграфолог: «В демократичному суспільстві людина, яку ми обстежуємо, має право говорити вам неправду як замовнику. А ви, як роботодавець, маєте право знати правду про мене - з ким він буде працювати».

Перевірка на детекторі брехні - це не приниження і не данина моді, це необхідність, переконаний поліграфолог. Американці використовують його вже майже століття і повертають в такий спосіб за рік половину з вкрадених, скажімо, у супермаркетах грошей. Мова йде про мільярди доларів.

Скільки можна повернути грошей за допомогою детектора в Україні - правдовід навіть не береться рахувати. Каже лише, що порівняно з цими сумами 100-500 умовних одиниць, які замовники викладають за одне тестування, - смішні гроші. // Ірина Романова, Олександр Мироненко, НТН.

© «Телестудія «Служба інформації», 2005. Усі права захищено.
Використання матеріалів з сайту можливе лише за умови гіперпосилання на www.ntn.tv